

fanfarer, fågelsång. Det blir snabbare och ljusare och når en första klimax innan allt kollapsar och vi är tillbaka i inledningens stillhet. Därpå upprepas hela denna process med nya teman och förvandlingar av de gamla och en ännu mer övervåldigande höjdpunkt.

Troligen är Blumine Gustav Mahlers äldsta bevarade orkesterverk (1884). Allt tyder på att det vi får höra är en bearbetad version av det Intermezzo som Mahler skrev som skådespelsmusik till Scheffels drama Trumpetaren från Säckingen, där den utgjorde en Nattlig serenad vid Rhen. Blumine är mycket lyrisk musik som inleds med ett trumpet solo och på det viset slutar också musiken. Detta tema genomgår flera förvandlingar under musikens gång och dyker även upp som en duett mellan kontrabas och oboe. Tredje satsen

gick först under namnet Fulla segel och speglar en längtan till naturen och vitala österrikiskt inspirerade bonddanser. Sorgmarsch à la Callot kallade han den fjärde satsen och konstnärens åsyftade etsning visar hur den döde jägaren bärs på bår av skogens djur. Det är en parodisk bild och en i högsta grad parodisk musik, som bygger på den kända barnvisan Broder Jakob i en ironisk, grotesk och bitter mollversion. I Triodelen förekommer ytterligare ett citat ur Lieder eines fahrenden Gesellen.

Finalen är ett sårat hjärtas förtvivlan. Rubriken på satsen lånade han från Dante: Från inferno till paradiset. Och nog kan musiken tyckas börja i helvetet och nog var Mahler i alla fall en bra bit på väg till paradiset...

© Stig Jacobsson

Boka biljetter till årets Nallekonserter

Ännu en kull har vuxit upp i Malmö Konserthus och en ny generation barn har chansen att möta den stora musiken genom Nalle och hans 100 musikalska kompisar i Malmö SymfoniOrkester ledda av dirigent P-O Johansson.

Ta med gosedyren och kom!

**Biljettkassan 040-34 35 00/
Köp direkt på mso.se**

Kvällens blommor kommer från

MALMÖ SYMFONIORKESTER

MALMÖ KONSERTHUS
TORSDAG 14 JANUARI 2010 KL 19.30

MAHLERS FÖRSTA

MALMÖ SYMFONIORKESTER
OKKO KAMU dirigent
Marika Fältskog, konsertmästare

GUSTAV MAHLER (1860-1911)
Symfoni nr 1 D-dur, "Titan" / 60 min

Aus den Tagen der Jugend

Langsam. Schleppend 1 *Frühling und kein Ende*

Blumine 2 *Blumine*

Kräftig bewegt 3 *Mit vollen Segeln*

Comedia humana

Feierlich und gemessen, ohne zu schleppen 4 *Todtenmarsch in Callots Manier*

Stürmisch bewegt 5 *D'all Inferno al Paradiso*

OKKO KAMU dirigent

Karriären som dirigent har tagit Okko Kamu överallt i världen sedan han som 23-åring, nästan helt självlärd, vann Herbert von Karajan-tävlingen 1969 och som en del av priset fick göra en skivinspelning med Berlinfilharmonikerna för Deutsche Grammophon. Hans bana till musiker startade dock redan som 2-åring, då han påbörjade sina violinstudier. Fyra år senare, när han alltså bara var 6 år, kom han in vid Sibelius-Akademien. Som barn i en musikerfamilj - pappan var kontrabasist i Helsingforsfilharmonin, mamman var sångerska, både storebror och lillasyster spelade flitigt - omgavs livet och vardagen med musik. Kammarmusicerandet hade en central roll i familjen och det har också lagt grunden till Okkos musikerskap. Han grundade Suhonenkvartetten 1965, som på sin tid var den enda turnerande finska kvartetten. Kamu valdes till förste konsertmästare vid Finlands Nationaloperas orkester som 20-åring, men han bestämde sig snart för att bli dirigent. Han har sedan varit chefsdirigent för Finska Radions Symfoniorkester, Helsingforsfilharmonikerna, Finlands Nationaloperas orkester, Holländska Radions orkester, Oslofilharmonikerna och Helsingborgs Symfoniorkester. Som gästande dirigent har han arbetat med de flesta orkestrarna världen över. Trots att han aldrig, som han uttrycker det, "böjt sig" för skivindustrins speciella krav har Kamu hunnit med runt 100 inspelningar för olika skivbolag.

Foto: Kaapo Kamu

De senaste åren har Okko Kamu varit sparsam med sina framträdanden. Han har behållit vissa åtaganden, bl a är han förste gästdirigent för Singapore Symfoniorkester. Kamu brukar också uruppföra vännen och landsmannen Aulis Sallinen operor. Dessutom fortsätter han samarbetet med de orkestrar, där han tycker "kemin bär särskild frukt".

GUSTAV MAHLER Symfoni nr 1, "Titan"

När den tjugosjuårige Gustav Mahler 1887 ombads fullborda Carl Maria von Webers efterlämnade komiska opera Die drei Pintos befruktade det hans eget skapande. Omedelbart började han skissa på en egen symfoni, den första. Han fullbordade den i sin första femsatsiga version i mars 1888, året därpå uruppfördes musiken 20 november i Budapest med tonsättaren själv som

dirigent. Musiken väckte våldsamt kritik, det här var något man inte hade väntat sig. Mahler hade gjort sig känd som en lysande operadirigent, men som tonsättare var han praktiskt taget okänd och nu kom han med en ambitiös, stilistiskt brokig och märkligt personlig symfoni. Visst handlar den om honom själv, som allt annat han skrivit. "Så länge min erfarenhet kan sammanfattas i ord, skriver jag ingen musik om den. Mitt behov av att uttrycka mig själv musikaliskt - symfoniskt - börjar där de musikaliska känslorna vacklar vid den dörr som leder till den andra världen - den värld där saker och ting inte längre skiljs åt av tid och rum."

Från början fanns ett utförligt program till musiken, men Mahler har senare förnekat allt icke-musikaliskt innehåll i symfonin, trots att den ofta fått behålla namnet Titan, hämtat från en roman av Jean Paul. Den första satsen kallades ursprungligen Vår utan slut och bygger på den pastorala sången Ging heut Morgen übers Feld ur den då ännu ouppförda sångsviten Lieder eines fahrenden Gesellen (1885). Inledningen är manande: det börjar med en oförglömlig känsla av rymd och stillhet. Kanske tänkte Mahler på den gång han lämnades ensam i skogen av sin far, med order att inte flytta på sig förrän han kom tillbaka - och det dröjde många timmar. Efterhand bryter tematiska fragment fram: hornsignaler, trumpet-

